

Hi ha uns programes
d'ones a les
quelles fambo-
lles femer se
fimen.

LES MOSTRES

comics etc
S'interessa
en les

estranys
Els Monstres
s'oposen

de tot tipus
M'agraden
els monstres

i així de venen ser!

TORNEM A
SER ALS
SENTIMENTS...

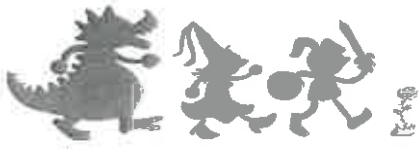

L'AMIC DEN FREDOLIC

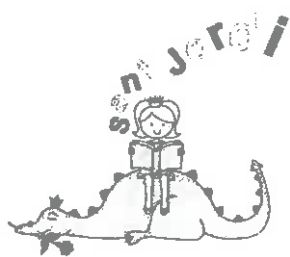
Hi havia una vegada un nen que es deia Fredolic, i era molt petit. A l'escola sempre es burlaven d'ell perquè era molt baixet, i tot el dia li estaven fent bromes pesades. Fins que un dia es van passar gent-li una broma: li van penjar la motxilla en un lloc tan alt que en Fredolic no arribava ni amb una cordina. Quan la mestra el va veure li va agafar la motxilla i li va dir que morxés. En Fredolic mentres que arreu a casa seva, plorava perdut del seu cos. Quan va arribar a casa, seva li va explicar tot als seus pares, i van decidir que a partir d'aquell dia si li feien alguna broma més, el canviarien d'escola. En Fredolic va anar a la seva habitació a dormir. Quan va encendre la llum... va veure que hi havia un monstre a la seva habitació. En Fredolic tenia molta por però ell tan valent va dir:

- Com et dius? i el monstre li va dir,
 - Em dic Comes Ll'orgues i vine a comedirte un desig ja que estàs tan trist.
- Llavors en Fredolic va dir:
- Si no és mentida? voldria desitjar ser més alt, i el monstre va fer: pata-pim-pata-pum el teu desig ja s'ha complet, i quan en Fredolic es va mirar era molt més alt, així que li va dir:

- Moltes gràcies omie. El monstre li va dir:
- De res, adieu. I a partir d'aquell dia ningú més li va fer cap brometa com en Fredoluc. Fi!!!

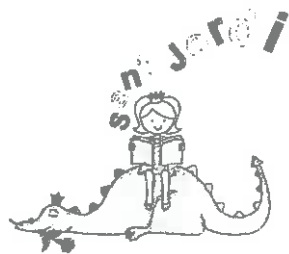
ELS MEUS AMICS I EL MONSTRE

Vat aquí una vegada tres nens i dues nenes que vivien en el col·legi, eren en el pati jugant a l'amaçador, tota els cinc nens. De cop en van trobar un líquid taronja bastant espès, semblava gominosa, van agafar un palleta i van posar tot el de aquell líquid i van anar a la sala de ciència, hi van investigar i van trobar un abel·lila, van mirar per un microscopi, quan van mirar es van trobar una ombra i de cop va desaparèixer i va deixar un rastre, en van trobar un cartell que deia Biel, Manel, Miquel, Rera i Emma ajuden-me i quina casualitat van ser els nens però no sabem de què és el cartell. De cop va aparèixer una carta que portava: Sóc un monstre i els caçadors m'han caçat i araestic atrapats a la cova de Cava Sadorní i vull que m'ajudeu a sortir de la cova, si us plau, ajudeu-me. Van buscar pel mapa del poble. Girasol. Van buscar Cava Can Sadorní i el van trobar, Van anar amb unes cordes i quan es van acostar per la cova i van veure dos caçadors vigilant i van agafar la corda i el ganxo i els van lligar a una pedra. Van veure el monstre lligat a una cava, Hi havia un problema, que tenia una alarima i una cambra de seguretat

Càmera de seguretat, La Emma tenia una idea. Amb els gemins, la tiram a la càmera de seguretat i van tenir sort, l'ànima connectada a les càmeres i es va desactivar tot. Van intentar trencar la gàbia, van trencar una mica la gàbia. De cop es va destruir i la bola tòxica i van posar els quatre ^{botons} ~~capadors~~ ^{pararèixer} lligats a la corda en un altra gàbia. El monstre es va transformar en un fegam i va dir: = pugeu a sobre meu, jo també us faré favor resultar, i van fugir junts. F I.

EL MONSTRE DELS SONNIS

El Marc estava en el seu llit quan va escoltar que ~~ben~~ picat a la porta. Va obrir i no hi havia ningú. Després va mirar sota el llit i no hi havia res. Així que va posar el llit per dormir. Quan va escoltar un soroll que sortia de sota del seu llit i de sobte va sentir un monstre gran gris i petit. El Marc va cridar i es va adonar que havia sigut un mal somni va dir a la mare que havia tingut un mal somni i havia vist un monstre gran, petit, gris amb uns dents que li sortien de la boca. La mare amb tanta tranquil·litat va dir al Marc. Tens que fer-te amic del monstre. Així el Marc va tornar al llit i es va posar a dormir, es va trobar amb el monstre i se va dir:

- Vols ser el meu amic? el monstre sense pensar ho va dir als seus amics
!SI! i va començar a saltar
un vera mara

EL MEU AMIC MONSTRE

Un dia Vaig Sortir de casa perquè m'avoria i feia un dia molt assolat. Vaig anar a caminar pel bosc i darrere de uns arbres Vaig escoltar que algú estava plorant. Vaig anar i Vaig crida: Un monstre!! em vaig anar corrent cridant però Vaig veure que el monstre no feia res ni em perseguia i Vaig tornar. Em vaig Seure al seu costat i no em feia res. Li Vaig tocar i m'el Vaig emportar a casa meua. Em vaig adonar que era màgic!! em va escriure en un paper com es deia i es deia Agustí. Li Vaig dir que Jo em deia Laura i em va Posar a un paper: "T'estic estimant" Jo li Vaig Posar que Jo també l'estimava i així Van Ser molt amics i els millors amics del món Quan anava a l'escola es veien de mi perquè era amiga d'un monstre? però va m'impartava perquè era el meu millor amic i Sempre seria...

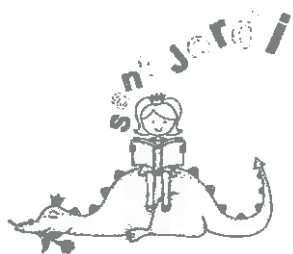

Monstre

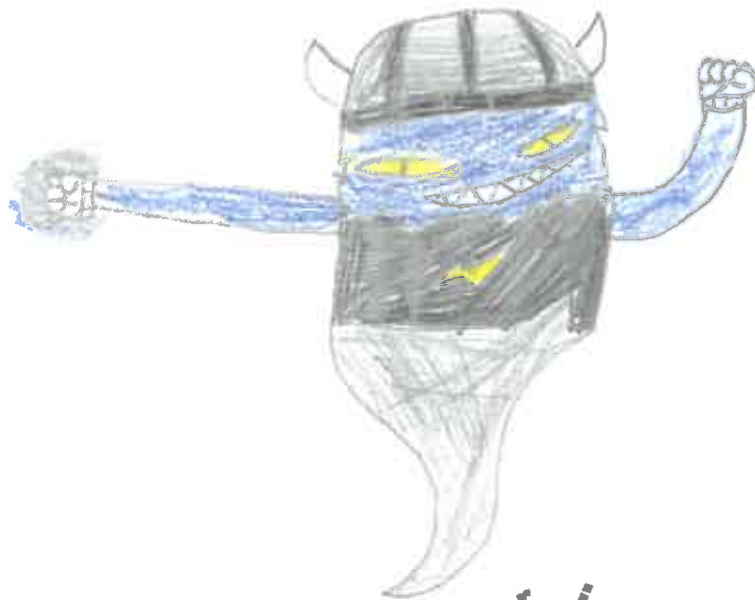
Laura

EL MONSTRE BORRA LLIBRES

Hi havia una llegenda de monstre borra llibres, borra-
ba tots els llibres amb la seva màgia negra i els llibres
desapareixien, però... un dia la gent va fer desaparèixer el
monstre amb una gema màgica. Però la gema es va trencar!
5 anys després... Un monstre va néixer, però el monstre no
era dolent, perquè era el monstre de la llibreria tua. La llegenda
del monstre borra llibres va cobrar vida i els dos monstres
van lluitar una batalla i el monstre de la llibreria tua
va guanyar.

El gos i el monstre

Un dia el gos estava molt cansat i va dir: - mira un monstre i el gos va dir: - Hola monstre i el monstre va dir: - Hahaha, que passa gos? - Aaaahh! i el gos no sabia com anar un gat petit

va dir: - ah hi ha un gos. el gos va dir: - Hola gat. i aquest va dir: - que passa gos? aquí hi ha un monstre! Aaaahh! i el gos va veure el monstre i li va dir al gos que li ajudara i va dir: val, monstre, però vine primer a la meua casa. El monstre va preguntar: - La teua casa es molt petita? si, monstre la meua casa es molt petita el monstre li va dir: val gos, vine a la meua casa que es molt gran. Hola monstre! la teua casa es molt gran? si vols ser la meua amiga? clar que si gos. i a partir d'això moment van ser molt amigues

EL MEU AMIC MONSTRE

Hi havia una vegada un monstre que anava cap a l'escola, una escola nova, i estava molt nerviós. Quan estava a l'escola, estava molt i molt nerviós. Quan va entrar, tots els Monstres estaven fent regals per neï. Tots els regals eren cotes que posaven

"Estem molt felissos que estiguis aquí!"

Al pati estava tota la classe amb ell jugant.

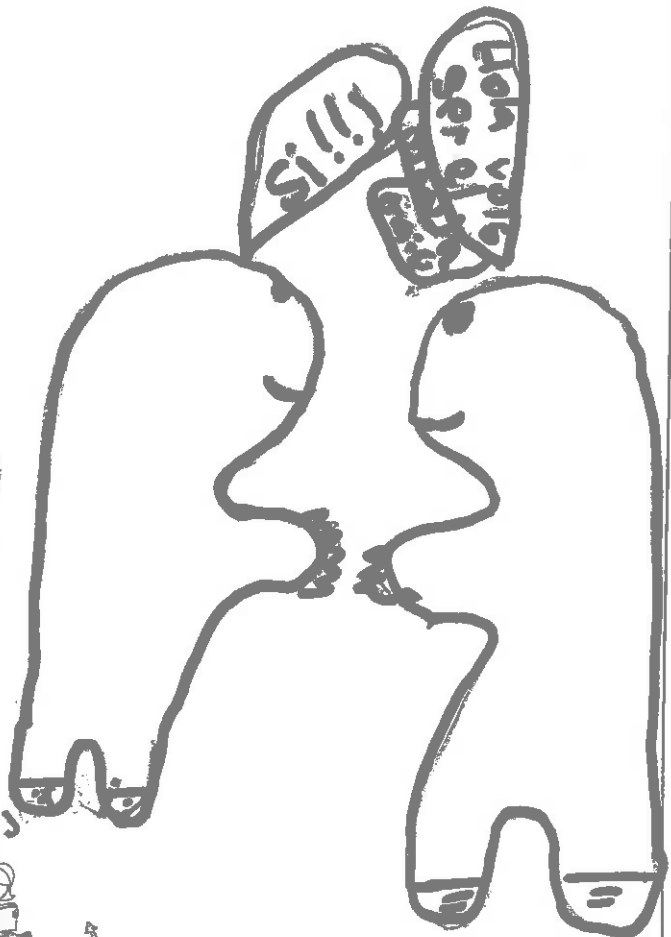
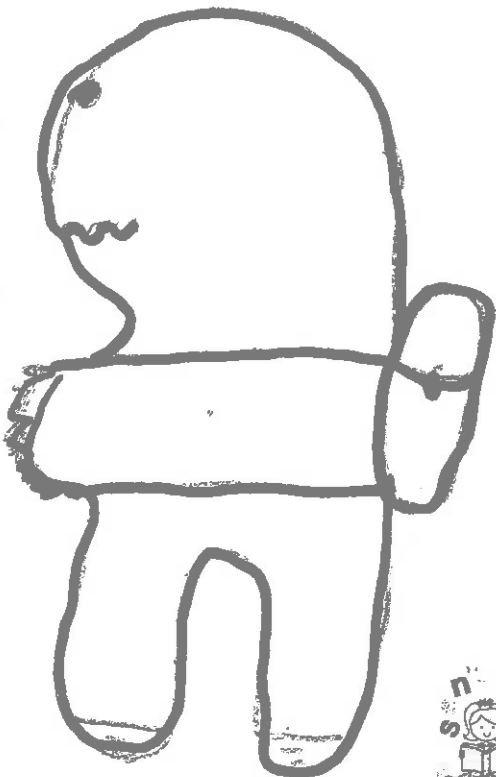
Va fer un amic que es deia Pep. En Pep era molt graciós. Era al seu aniversari i va convidar al seu amic monstre. Quan estaven a la festa estaven jugant a les cartes de monstres i estaven fent una festa de pijames!!!

Van anar a dormir

Esto
de
Mosh
es

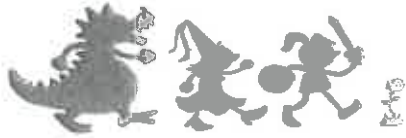

ELS MONSTRES

Un dia de primavera,
 una nena que es deia Lara,
 es va anar de camping amb
 els seus pares i el seu germà
 Marc. La Lara era una nena molt
 divertida i era molt llesta i guapa.
 Quan van arribar al campament Lara li
 va dir al seu germà Marc:
 - hem d'anar a buscar, Marc
 - on? - va dir el seu germà.
 Els dos van anar a una zona on
 es van trobar molt peluts i
 blaus. Van començar a
 ésser de color blau. De repente
 apareguen uns monstres
 i se'ls va portar a casa i van
 ser molt

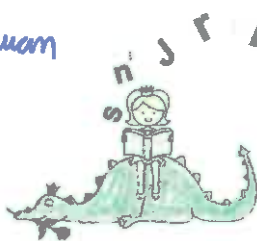

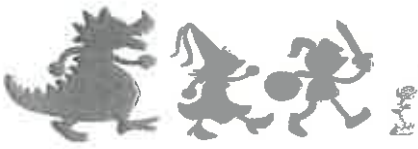

EL VIATGE DEL MEU AMIC MONSTRE

Tothom ja sabeu que diuen que els monstres no existeixen però jo en Marc, tinc un secret que ara, ara mateix us ho explicaré. Jo tinc un amic que és un monstre, però no és un drac dolent, no, és un monstre que en porta molt bé. Ajuda a tota la gent, però espera que no us he dit el seu nom, és diu Miquel. En Miquel li agrada molt viatjar per l'aigua, per l'aire. Però ja sabeu que alguna gent li fa por als monstres, per això he fet un plan per infiltrar en Miquel per poder viatjar amb el mi i que vegi tot el món.

- Però Marc com faràs per que jo pugui anar sense que em reconeguin? - pregunta en Miquel.
- No et preocupis Miquel, perquè ja ho tinc tot controlat.
- Li dic jo.
- Ara t'ho diré Miquel. - li respon.
- Tu et disfressaràs d'una ovia, i jo si algú em pregunta on anem li diré que venim d'Espanya perquè tu l'has fet un erquí, i que tornem a Xina. Però en realitat viatjarem per tot el món!!
- Que bé, que bé, i quan anirem? - pregunta en Miquel.

- Anirem demà pel matí, a les 8 en punt hem de marxar-li
licjo.
- Però heu d'anar amb compte amb el doctor Frankenstein
III, Miquel, Pol, Joel i Pau ja ho ve té molta mala
dona, està capturant monstres per fer-los dolents. Fi.

MONSTRES i NENS junts són...

Els monstres han arribat
i la ciutat han destruït,
però s'han arrepentit

menjant-se un confit.

Es van passar la tarda
jugant amb nens humans,
que tots junts cantaven
i s'agafaven de les mans.

Van anar a jugar amb el Franç,
com li podia agradar tant el fang?

Ho havien passat genial
però era hora de tornar al seu
poble, monstres i desastres...

Havien tornat al seu poble arribat,
també menjant-se un altre confit.

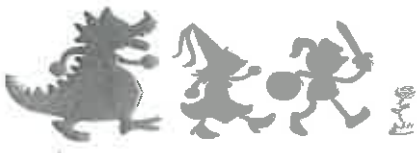
Trobaven a faltar els nens,

i es van posar a jugar al JUST DANCE.

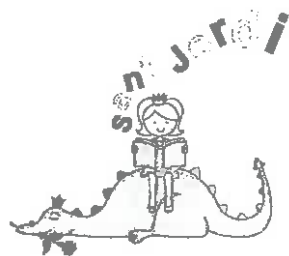
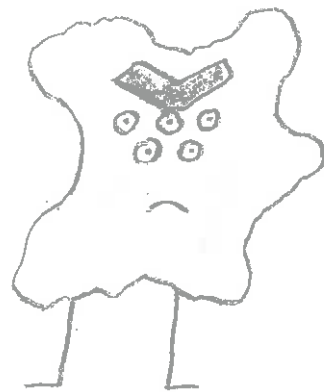
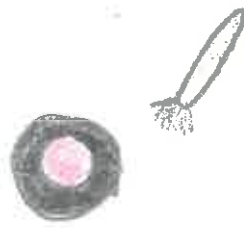
Al cap de 3 anys van tornar a la ciutat,
era meravellós veure com els nens s'havien estirat.

Els nens i nenes (sobretot nenes) els van maquillar
i roba moderna els van comprar.

MONSTRES à NENS junts són

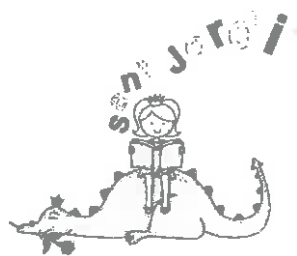
ELS AMICS I AL MONSTRE

Hi havia una vegada un nen i una nena, i un altre nen que eren molts bons amics. Els amics es deien Montse, Alba i Max. Max tenia un germà petit de 5 anys i Max tenia 10 anys. Alba té una germana gran de 14 anys. Alba té 10 anys. I Montse tenia uns germans petits de 4 anys i Montse tenia 10 anys. Un dia Max, Montse i Alba van anar a un riu. I diu el Max - I si ens anem d'aventura - a on? diu Alba - A treballar un monstre, diu el Max - Anem? No? - Si diu Alba.

Van a un riu que té l'aigua
molt bruta i aquí està el
magistre i es fan amics

Un amic monstre!!

Un dia vaig anar a la rambla amb la bicicleta i em vaig trobar un monstre trist molt trist per que no tenia amics. Tothom el rebutjava perquè era gran i pelut: feia dos metres i mig i el cabell el tenia r ² fins als peus i era molt bon pintor i en el subcude un riac i en matemàtiques més ràpid que una calculadora. Sabia tots els idiomes a la perfecció, tocava violí, era bo ballant, era ràpid i divertit i tenia molta imaginació. Era educat i obedient però no tenia amics. Però quan li vaig demanar si volia ser el meu amic em va dir que sí que volia ser amic. També ve menjava a picar i parlar tota l'estona.

EL GAT I EL MONSTRE

El gat estava molt tranquil.
De cop va excaltar un murall
en va apropar en va excaltar el
Surrell i va veure un mestre
se'm va anar corrents però en
va donar la volta per veure
si li estava perseguint però
li estava perseguint llavors va
anar sentit per i li va
preguntar: - mestre
que fas aquí? i li va respondre
- no he re em vaig despertar
aquí. Em pots ajudar? li va dir
el gat, - Si, en què et
ajudar? en que pugui sortir
d'aquí, li va dir el mestre.
El gat li va dir: si vols
sortir d'aquí, hauràs de
sortir amb una clau però jo
no la tinc, li va dir el gat i
ves que estaven en la quinca
penjats, estaven allí,
el mestre no poder escapar.

BATALLADE MONSTRES

Fa 10054 d'anys, estaven dues criatures gegants
amb el món, no sabien com arramenar-les i...
al final un es deia Magmasaur, i l'altre Gadrillark
Els tenien algos pendent: la batalla més èpica del
món, Gadrillark tenia un alé elèctric una cola de
10000 metres i una cama que si ~~no~~ anava caminant son
terrestremals. El magmasaur era un volcà per dir-hi,
qui s'apropi a ell... i esparia de calor l'enfrontament i a peu
pauca fins que ^{la batalla} havia arribat. El primer atac havia
iò regut de Gadrillark amb el alé elèctric, després el magmasaur
un havia llençat un alé de volcà i al final Gadrillark
havia trepitgat i fi.

MONSTRES

hi hi hi

Tot els monstres, hem de viure junts i en convivència. No importa l'aspecte que tinguem, tots som diferents i a la vegada iguals.

ANY

105867932

EL MONSTRE NEGRE

Un dia al poble Monstres de colors,
va arribar un monstre de color negre.

Tothom va dir...

— Mare meua! Un monstre negre!

Tots van anar-se'n corrents i el pobre
monstre es va espantar i es va marxar. Va
anar-se'n corrents a un altre poble:

Monstres blaus.

Al pobre monstre negre li va passar
el mateix, tota l'estona.

Al final va trobar el seu poble:

Monstres Negres i es va trobar amb els
seus amics i familiars.

EL MONSTRE I LA LAURA:

Hi havia una vegada una nena que es deia Laura. Un dia la Laura va anar a comprar, però de cop i volta en mig del camí...

-BU! Va exclamar el monstre. La Laura va quedar de pedra.

El monstre va començar a riure amb la Laura i es van fer millors amics. Sempre que la mare de la Laura preguntava qui aniria a comprar la Laura s'ogreixia voluntaria per veure al monstre. Van passar els anys i seguien sent millors amics.

Un dissabte per la tarda la Laura va sentir un crit del monstre i va anar com un bòlid a buscar-lo. Quan va arribar va veure una colla de monstres dolents gent-li mal al monstre.

La Laura va intentar salvar-lo però els dos van quedar al terra, i quan se'ls anaven a emportar... -Ei no els hi feu mal.

Va dir un amic del monstre. -Blai? Es va sorprendre el monstre. El Blai els va salvar i van decidir incluri-lo al grup de millors amics.

Monstre

l'avia

Blai

EL MONSTRE DE COLOR ROSA

Aquesta història comença en el poble de monstre negre. En el 1569. Resulta que tots els monstres eren blancs, menys un, en Tobi el rosa, o així li deien els altres monstres, en Tobi era diferent. Al patir de l'èrida sempre es reien d'ell i li deien:

-Tajaja perdedor! Mai seràs un monstre, Tajaj!
i així cada dia. En Tobi ho intentava tot per ser com els altres, es pinia l'ala, intentava canviar-se, de tot! Un dia una monstre li va preguntar que li passava?

-Que et passa?

-Que t'ets es burlende mi, li va dir sense mirarla

-Mira'm! Sóc blanca

-Waw! Som amics? li va dir en Tobi

-Clar que sí! Per cert em dic Tobi

Després, els hi van dir a els altres monstres que tots som iguals i no hi hemim que fer bullying, i tots van ser feliços i van menjar molts anissos

